

वीरसूः वीरपुत्रसूः ॥ ३२ ॥ मातैव शुश्रूः तां अनंतरमव्यवहितं आत्मनो देहं सः चेतनावान् न हन्यात् सकः यस्य शिरः सुषिरं मेदो मज्जादिनारिक्तं शुष्कालाबुवत् पथि पतितं तद्विपरीतमसुषिरं स्यात् ॥ ३३ ॥ प्राण उपस्थे
द्रियं तत्संश्लेषे मैथुने इत्यर्थः अभिसंधिः पुत्रो मे गौरो जायेत वेदमब्रवीत सर्वमायुरियादित्यादि श्रुत्या प्रदर्शितो भिलाषः कृतो दंपतीभ्यामेव तमभिलाषं मातापितावा उभौ वा कुरुतस्तत्र भूतार्थो याथार्थ्यं मातर्येव तत्क
र्तृत्वं स्थितं निष्ठितं पितरितु सो भिलाषः पाक्षिको भवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ भरणमात्रेण गर्भधारणमात्रेण संबन्धेन मातापुत्रे प्रीतिमाल्हादं स्नेहमासक्तिचकरोति अतः प्रत्युपकाराय तस्यामपि प्रीतिस्नेहौ पुत्रेण कार्यावित्यर्थः
वस्तुतस्तु पितुरेव प्रजाः यथोक्तं प्रागेव माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव स इति भस्त्राचर्मकोशः पितुराज्ञाऽनुलुंघनीयेति भावः ॥ ३५ ॥ ननु न चैतद्विद्यो ब्राह्मणाः स्मो वयमब्राह्मणावेति श्रुतेः पितृत्वे एव संशयात् कथं त
दाज्ञानुलुंघनीयेत्यत आह पाणीति धर्मं चार्थं च कामे च नातिचरामीति प्रतिज्ञापूर्वकं स्वयं पाणिमहं कृत्वा यदि पुरुषाः स्त्रियः परदारान् प्रतियास्यंति तर्हि ते याच्यतां प्रार्थनीयतां पूज्यतामिति यावत् नार्हति धर्मत्यागात्

कुक्षिसंधारणाद्वा त्रीजननाज्जननी स्मृता ॥ अंगानां वर्धनादं वा वीरसूत्वेन वीरसूः ॥ ३२ ॥ शिशोः शुश्रूषणाच्छुश्रूमाता देहमनंतरं ॥ चेतनावान्नरो हन्याद्य
स्य नासुषिरं शिरः ॥ ३३ ॥ दंपत्योः प्राणसंश्लेषे यो अभिसंधिः कृतः किल ॥ तं माता च पिता चेति भूतार्थो मातरि स्थितः ॥ ३४ ॥ माता जानाति यद्वोत्रं माता जानाति
यस्य सः ॥ मातुर्भरणमात्रेण प्रीतिः स्नेहः पितुः प्रजाः ॥ ३५ ॥ पाणिबंधं स्वयं कृत्वा सह धर्ममुपेत्य च ॥ यदा यास्यंति पुरुषाः स्त्रियो नार्हति याच्यतां ॥ ३६ ॥ भरणाद्धि
स्त्रियो भर्ता पात्याच्चैव स्त्रियः पतिः ॥ गुणस्यास्य निवृत्तौ तु न भर्तानपुनः पतिः ॥ ३७ ॥ एवं स्त्री नापराधोति नर एवापराध्यति ॥ व्युच्चरंश्च महादोषं नर एवापराध्यति ॥
॥ ३८ ॥ स्त्रिया हि परमो भर्ता दैवतं परमं स्मृतं ॥ तस्यात्मना तु सदृशमात्मानं परमं ददौ ॥ ३९ ॥ नापराधोस्ति नारीणां नर एवापराध्यति ॥ सर्वकार्या
पराध्यत्वान्नापराध्यंति चांगनाः ॥ ४० ॥

अयमाशयः य एवं विधः पिता सोऽज्ञातत्वाद शिष्टत्वाच्च नानुरोध्यः मम तु पिता सती पतिरनुरोध्य एवेति ॥ ३६ ॥ किं तर्हि पित्राज्ञायामाता हंतव्येत्याशंक्याह भरणादिति पत्युर्भावः कर्म वा पात्यं पालयितृत्वं तस्मात्
तथा च भार्यापत्नी च प्राणैर्वियोजयितुमिच्छतोस्य भर्तृत्वादिगुणशून्यस्योन्मत्तस्येव वचनान्मातरं न हि सिष्ये इत्याशयः ॥ ३७ ॥ ननु व्यभिचारिणी स्त्री हंतव्यैवान्यथा कुलसंकरापत्तेरित्याशंक्याह एवमिति
एवमपीत्यर्थः व्युच्चरन् आचरन् महादोषं पारदार्यं यदि प्रार्थयितैव न स्यात्तर्हि नायं दोषः प्रसज्येतातः प्रथमप्रवृत्ते पुंस्येवायं दोष इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ननु स्त्रिया अपितदनुमोदनादपराधोऽस्येवेत्याशंक्याह स्त्रिया ही
ति तस्य आत्मना शरीरेण सदृशं इंद्रमालक्ष्येति शेषः आत्मानं शरीरं परमं श्रेष्ठं ददौ स्वपतिवेषेणागताय परस्मै पतिबुद्ध्या शरीरं प्रयच्छंत्या मम मातुर्न व्यभिचारदोषोस्ति गर्भानुत्पत्तेः कुलसंकराभावाच्चेनेयं वध्येत्य
र्थः ॥ ३९ ॥ उपसंहरति नापराध इति किंच सर्वेषु कार्येषु अपराध्यत्वात् अनुरोध्यत्वात् अल्पबलत्वेन सर्वथा पुरुषाधीनत्वात् तथा च बलात्कारकृते व्यभिचारादौ स्त्रियो नापराध्यंतीत्यर्थः ॥ ४० ॥